

ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Κερκύρας τὸ Ἰταλικὸν τοῦ Florio διὰ Βρεντήσιον. Συνέπεσε νὰ θεῶμαι τὴν θάλασσαν ἀπὸ τοῦ παραθύρου τοῦ οἴκου, ὅστις μ' ἐφιλοξένει, κ' ἐνθυμήθην συμπαθῶς τὴν παράδοξον συμπλωτῆρά μου.

Κάτι ἀληθῶς μὲ συνέδεσε πρὸς τὴν ἀκατάληπτον ἐκείνην κόρην.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΕΥΓ. Γ. ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ

Μεταξὺ ὑπηρετῶν ;

— Ρὲ Γιάννη, τί φασσαρία, τί θόρυβος εἶναι αὐτὸς ἐπάνω ἔς τὴν σάλα ;

— Ξέρω κ' ἐγώ ! ἢ τὰ σκυλιὰ οὐρλιάζουνε ἢ θὰ τραγουδῇ ἡ Κυρία ! . . .